

FINANS- INSPEKTIONEN

FINANSINSPEKTIONENS FÖRFATTNINGSSAMLING

Finansinspektionens allmänna råd om reservsättningsrisker i försäkringsbolag;

FFFS 1997:4

beslutade den 20 februari 1997

Inledning

De allmänna råden avser hantering av reservsättningsrisker i försäkringsbolag. De omfattar såväl direkt försäkring som mottagen återförsäkring. De allmänna råden gäller skadeförsäkring och i tillämpliga delar även livförsäkring.

I de allmänna råden avses med *reservsättning* den värdering som görs avseende bolagets ansvarighet för löpande försäkringar, inträffade oreglerade försäkringsfall och kostnader som beräknas uppkomma för regleringen av dessa.

Med reservsättningsrisker avses riskerna för att bolagets ansvarighet felbedöms, och då framför allt undervärderas.

System för kontroll och uppföljning av reservsättningsrisker kan utformas på olika sätt i olika försäkringsbolag med hänsyn till risker av betydelse för bolagets verksamhet. De allmänna råden är därför generellt utformade och medger olika lösningar i olika bolag.

Utgångspunkten för de allmänna råden är de krav på sund försäkringsverksamhet som återfinns i 2 kap. 3 § och 19 kap. 1 § försäkringsrörelselagen (1982:713).

Reservsättningsinstruktioner

1 § Bolagets styrelse bör se till att det upprättas reservsättningsinstruktioner. Instruktionerna bör utformas på ett sådant sätt att skillnader mellan olika risk- eller produktgrupper beaktas. Instruktionerna bör även säkerställa att det sker en tillfredsställande kontroll och uppföljning av reservsättningen och de därmed sammanhängande riskerna.

Instruktionerna bör fortlöpande ses över och anpassas till förändringar som berör bolagets verksamhet.

Beslutsordningar och befogenheter

2 § Instruktionerna bör innehålla beslutsordningar för fastställande av reserver. Det bör vidare framgå vilka befogenheter och vilket ansvar som gäller för berörda befattningar.

Reservsättning

3 § För *direkt försäkring* bör av instruktionerna framgå hur skadetyper, förväntad försäkringsersättning och förväntad regleringstid skall beaktas vid reservsättning av inträffade och rapporterade försäkringsfall. Exempelvis bör framgå när och i

vilken omfattning schablonbelopp i stället för en individuell värdering kan användas och hur använda schablonbelopp skall dokumenteras.

För *mottagen återförsäkring* bör instruktionerna ange principerna för hur uppgifter från de avgivande bolagen avseende reservsättningen skall bedömas, främst med hänsyn till eventuellt behov av reservförstärkning.

För *såväl direkt försäkring som mottagen återförsäkring* bör av instruktionerna framgå hur premiereserv (avsättning för ej intjänade premier och kvardröjande risker) skall beräknas.

Av instruktionerna bör vidare framgå vilka metoder som skall användas vid reservsättning av inträffade men ej rapporterade försäkringsfall.

I den mån det föreligger osäkerhet om bolagets ersättningsskyldighet för inträffade försäkringsfall bör det av instruktionerna framgå hur sådan osäkerhet skall beaktas vid reservsättningen.

Registrering

4 § Bolaget bör upprätta system och besluta om rutiner för registrering av försäkringsfall.

Registrering av försäkringsfall bör ske snarast.

Av registreringen bör framgå skadetidpunkt, förväntad försäkringsersättning, tidpunkt för senaste värdering och vem som är handläggare. Aktuell reserv bör kunna erhållas utifrån registrerade uppgifter.

Vid individuell reservsättning bör registret innehålla uppgift om aktuell reserv.

Dokumentation

5 § Instruktionerna bör ange hur den information som är av betydelse för reservsättningen skall dokumenteras och i övrigt hanteras.

Uppföljning och analys

6 § I bolaget bör finnas rutiner för analys av bolagets reservsättning.

Reservsättningen kan behöva omprövas som en följd av att viss tid har förflutit sedan denna reservsättning senast gjordes. Principer och periodicitet för sådana omprövningar bör framgå av instruktionerna.

Rapportering

7 § Bolaget bör upprätta rutiner som säkerställer att styrelsen och verkställande

ledningen får en strukturerad och ändamålsenlig information om reservsättningen och de därmed sammanhängande riskerna.

De allmänna råden träder ikraft den 1 mars 1997.

CLAES NORGRÉN

Johan Altersten
(Försäkringsmarknadsavdelningen)